

ע"פ 870/23 - יוסר סעד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 870/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

יוסר סעד

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת בת"פ 60190-01-22 שניתנה ביום
09.01.2023 על ידי כבוד השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה:

ט"ז בשבט התשפ"ג (07.02.2023)

בשם המבקש:

עו"ד מארון אבו נסאר

בשם המשיבה:

עו"ד איתי שהם

החלטה

בקשה לעיכוב עונש מאסר שהושת על המבקש במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופט ח' סבאג), בת"פ 60190-01-22 מיום 09.01.2023.

1. המבקש הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירת נשק (נשיאה), לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 09.01.2023, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש והשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

עמוד 1

2. ביום 31.01.2023, הגיש המבקש ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי, ולצידו הבקשה שלפניי. במסגרת בקשתו, טוען המבקש, כי סיכויי ערעורו טובים, שכן לשיטתו בית המשפט המחוזי נתן משקל ביתר לשיקולים של הלימה והרתעת הרבים, ואילו נתן משקל בחסר לשיקולים לקולא, וביניהם – ההליך השיקומי שעבר; גילו הצעיר; העובדה שהודה במיוחס לו, לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו; והיעדרו של עבר פלילי. עוד נטען, כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מן החמורות, כאשר מדובר בנשיאה ארעית ונקודתית של נשק. כמו כן צוין, כי במהלך ההליך שהתנהל נגדו המבקש שהה במעצר בית ולא הפר תנאים; כי דחיית בקשתו תפגע בהליך שיקומו; וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה. כן מפנה המבקש להחלטות קודמות של בית משפט זה, בהן עוכבו עונשי מאסר חמורים מעונשו שלו.
3. המשיבה, מנגד, מתנגדת לבקשה, בטענה כי זו אינה עומדת באמות המידה לעיכוב ביצוע גזר דין. זאת, היות שהערעור שהוגש מופנה אך נגד גזר הדין; נוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר; ומשום שלעמדתה, דחיית הבקשה לא תאיין את הערעור, לאור תקופת המאסר שהושתה על המבקש, שאינה קצרה. כמו כן, מציינת המבקשת את החשיבות בריצוי מידי של עונש מאסר בעבירות נשק.
4. לאחר עיון, ולא מבלי התלבטויות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
5. כידוע, עיכוב ביצוע עונש מאסר הינו בגדר החריג לכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך ככל הניתן למועד מתן גזר הדין (ע"פ 859/23 שיש נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (05.02.2023)). בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, בית משפט נדרש לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלבנטיים בעניינו של המבקש, וביניהם חומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה; סיכויי הערעור; עברו הפלילי; נסיבותיו האישיות; התנהלותו במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; וכן לתת דעתו בדבר לשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או גזר הדין (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000)).
6. מבלי להידרש לסיכויי הערעור, על פני הדברים פסק דינו של בית המשפט המחוזי מנומק ומפורט, וכולל התייחסות לטענות שהועלו על-ידי המבקש. אף על פי כן, סבורני, כי קיימים שיקולים במקרה דנן אשר מטילים את הכף לטובת קבלת הבקשה. מדובר במבקש צעיר, בן למשפחה נורמטיבית, שזו הסתבכותו הראשונה והיחידה בפלילים ואשר נטל אחריות על מעשיו. כמו כן, תקופת המאסר שהושתה על המבקש, הגם שאינה קצרה, מעלה חשש שמא ירצה חלק בלתי מבוטל מעונשו עוד בטרם ישמע ערעורו. כמו כן, במהלך ההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדו שהה המבקש בחלופת מעצר ולא הפר תנאים. כך, שאינני סבור כי נשקפת ממנו מסוכנות רבה או כי קיים חשש שימלט מהדין.
7. אכן, המבקש הורשע בעבירת נשק, ושחרורו הוא בגדר חריג לכלל שנקבע בפסיקת בית משפט זה – בייחוד בתקופה זו. אולם, לכאורה, חומרת עבירת הנשק בה הורשע המבקש אינה ברף העליון; והדברים נכונים גם ביחס לנסיבות ביצועה.
8. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. עונש המאסר שהושת על המבקש מעוכב בזאת עד להכרעה בערעור. למען הסר ספק, תנאי מעצרו של העורר שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי (כבוד השופטת י' שיטרית) במ"ת 60177-01-22 מיום 09.11.2022 – יוותרו בעינם.

ניתנה היום, י"ז בשבט התשפ"ג (8.2.2023).

